

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2004

Nr 1195—1204

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1195	Lag om ändring av 6 och 7 kap. i strafflagen	3219
1196	Lag om ungdomsstraff	3221
1197	Lag om ändring av 8 § i brottskadlagen	3226
1198	Lag om ändring av 1 § i lagen om skadestånd för olycksfall åt personer, som intagits i särskilda straff-, underhålls- och vårdanstalter	3227
1199	Lag om ändring av lagen om försök med samarbete inom regioner	3228
1200	Statsrådets förordning om ändring av 52 b § patentförordningen	3230
1201	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i förordningen om Arbetslöshetsförsäkringsfondens reglemente	3231
1202	Statsrådets förordning om ändring av 8 § i förordningen om tillämpningen av vissa stadganden i lagen om skada, ådragen i militärtjänst	3232
1203	Statsrådets förordning om bindande av ersättningar som utgår enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst, vid förändringar i löne- och prisnivån	3233
1204	Statsrådets beslut om ändring av 1 § i statsrådets beslut om specialomsorgsdistrikt	3234

Nr 1195

Lag

om ändring av 6 och 7 kap. i strafflagen

Given i Helsingfors den 21 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 6 kap. 13 § 4 mom., sådant det lyder i lag 515/2003, samt
fogas till 6 kap. 1 §, sådan den lyder i nämnda lag 515/2003, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 3—5 mom., till 6 kap. en ny 10 a §, till 7 kap. 4 §, sådan den lyder i lag 697/1991, ett nytt 2 mom. och till 7 kap. en ny 8 §, i stället för den 8 § som upphävts genom lag 751/1997, som följer:

6 kap.

Om bestämmande av straff

1 §

Straffarter

Ungdomsstraffet är ett särskilt straff för ett brott som någon har begått före fyllda 18 år.

10 a §

Ungdomsstraff

Den som har begått ett brott innan han eller hon har fyllt 18 år kan dömas till ungdomsstraff, om

1) böter är ett otillräckligt straff med hänsyn till hur allvarligt brottet är, gärningsmannens skuld sådan den framgår av brottet och gärningsmannens tidigare brott och vägande skäl inte kräver att ett ovillkorligt fängelsestraff döms ut, och

RP 102/2004
LaUB 11/2004
RSv 198/2004

2) dömande till ungdomsstraff skall anses motiverat för att främja gärningsmannens möjligheter att anpassa sig i samhället och för att förhindra återfall i brott.

Om flera brott behandlas samtidigt i domstolen, kan under de förutsättningar som anges i 1 mom. ungdomsstraff dömas ut för brotten även om gärningsmannen har begått endast en del av dem innan han eller hon fyllde 18 år.

Bestämmelser om ungdomsstraffets längd och vad straffet innefattar finns i 2 § i lagen om ungdomsstraff (1196/2004).

13 §

Avräkning av tiden för frihetsberövande

Om straffet är ungdomsstraff skall frihetsberövandet avräknas. När avräkning enligt detta moment görs motsvarar ett dygns frihetsberövande två ungdomsstraffdagar, om inte avvikelser från detta görs av särskilda skäl.

7 kap.

Om gemensamt straff

4 §

Övriga påföljder

För flera brott som lagförs samtidigt bestäms endast ett ungdomsstraff.

Helsingfors den 21 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

8 §

Beaktande av ett tidigare utdömt ungdomsstraff

Om den som har dömts till ungdomsstraff skall dömas till ovillkorligt fängelsestraff för ett brott som han eller hon har begått innan ungdomsstraffet dömdes ut eller för ett nytt brott som han eller hon har begått efter att ungdomsstraffet dömdes ut men innan verkställigheten av straffet har upphört, kan ett gemensamt ovillkorligt fängelsestraff dömas ut för detta brott och för det brott som ledde till ungdomsstraffet. Den del av ungdomsstraffet som redan har verkställts skall beaktas så som föreskrivs i 19 § lagen om ungdomsstraff.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Denna lag tillämpas även på brott som har begåtts före lagens ikraftträdande, om inget annat följer av 14 § 2 mom. i lagen om försöksverksamhet med ungdomsstraff (1058/1996). Det straff som gärningsmannen döms till får emellertid inte vara strängare än det straff som han eller hon skulle ha dömts till enligt den lag som gällde vid gärningstidpunkten.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1196

L a g
om ungdomsstraff

Given i Helsingfors den 21 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Förutsättningar för dömande till ungdomsstraff

Den som har begått ett brott innan han eller hon har fyllt 18 år kan dömas till ungdomsstraff, enligt vad som föreskrivs i 6 kap. 10 a § i strafflagen (39/1889).

Innan ett ungdomsstraff döms ut skall svaranden höras personligen.

2 §

Ungdomsstraffets längd och vad straffet innefattar

Till ungdomsstraff döms i minst fyra månader och högst ett år.

Den som har dömts till ungdomsstraff står under övervakning den tid som straffet varar. Ungdomsstraffet innefattar övervakarsamtal, uppgifter och program som främjar den sociala funktionsförmågan och som den dömdes fullföljer under övervakning samt stöd och handledning i samband med dessa. Ungdomsstraffet innefattar även övervakad orientering i arbetslivet och i utförande av arbete, om det inte skall anses uppenbart

onödigt eller är särskilt svårt att ordna sådan.

Den dömdes får förpliktas att under högst åtta timmar per vecka delta i sammankomster som ingår i verkställigheten av ungdomsstraffet. Antalet timmar per vecka kan variera under strafftiden om verkställigheten förutsätter det.

3 §

Stödåtgärder i samband med ungdomsstraff

Verkställigheten av ett ungdomsstraff skall samordnas med stödåtgärder som främjar den dömdes förmåga att ha kontroll över sitt liv och med stödåtgärder som främjar avtjänandet av straffet.

4 §

Verkställighetsplan

Kriminalvårdsväsendet skall på allmänna åklagarens eller domstolens begäran innan ett ungdomsstraff döms ut göra upp en verkställighetsplan för ungdomsstraffet, av vilken skall framgå

1) de föreskrifter som hänför sig till kontakterna mellan övervakaren och den dömdes, och

2) de uppgifter och program som främjar den sociala funktionsförmågan samt den del som gäller orientering i arbetslivet och i utförande av arbete.

Kriminalvårdsväsendet skall höra den misstänkte i samband med att verkställighetsplanen görs upp. Om den misstänkte är yngre än 18 år skall vårdnadshavaren, intressebevakaren eller någon annan laglig företrädare ges tillfälle att bli hörd.

5 §

Precisering av verkställighetsplanen

Efter att ett ungdomsstraff har dömts ut kan Kriminalvårdsväsendet med utgångspunkt i planen meddela sådana föreskrifter som behövs vid verkställigheten och som gäller tidpunkterna för de övervakarsamtal och andra sammankomster som avses i 2 § 2 mom. samt den närmare utformningen av uppgifter, program och orientering.

6 §

Inledande av verkställigheten av ett ungdomsstraff

Verkställigheten av ett ungdomsstraff skall inledas utan dröjsmål när domen har vunnit laga kraft eller kan verkställas såsom en lagakraftvunnen dom, om det inte finns något hinder för inledandet på grund av att den dömde är sjuk, fullgör sin värnplikt eller civiltjänst eller av andra liknande godtagbara skäl.

Verkställigheten av ett ungdomsstraff kan på basis av tingsrättens dom inledas innan domen har vunnit laga kraft, om den dömde skriftligen samtycker till verkställigheten och har nöjt sig med domen till den del han eller hon har dömts till ungdomsstraff.

Om den dömde i ett sådant fall som avses i 2 mom. med anledning av ändringssökande döms till något annat straff, skall den del av ungdomsstraffet som redan har verkställts beaktas så som föreskrivs i 19 §.

Ett ungdomsstraff förfaller, om verkställigheten inte har inletts inom tre år från den dag då den lagakraftvunna domen gavs.

7 §

Ansvaret för verkställigheten av ungdomsstraff

Brottspåföljdsverket och Kriminalvårdsväsendet svarar för verkställigheten av ungdomsstraff enligt vad som föreskrivs i denna lag och närmare genom förordning av statsrådet.

8 §

Efterlysning

Om den som har dömts till ungdomsstraff inte anträffas och det inte går att få reda på var han eller hon vistas, skall Brottspåföljdsverket utfärda en efterlysning av den dömde. I efterlysningen skall den dömde uppmanas att för verkställighet av ungdomsstraffet senast på utsatt dag ta kontakt med Kriminalvårdsväsendet. I efterlysningen skall nämnas att ett förfarande för att döma ut ett annat straff i stället för ungdomsstraffet i annat fall inleds.

9 §

Verkställighet av flera ungdomsstraff

Flera ungdomsstraff som verkställs samtidigt sammanräknas vid verkställigheten. Den sammanlagda maximilängden är dock ett år och sex månader. Kriminalvårdsväsendet skall vid behov ändra verkställighetsplanen så som sammanräknandet förutsätter.

10 §

Förordnande av övervakare och person som bistår denne

Som övervakare för den som har dömts till ungdomsstraff fungerar en tjänsteman vid Kriminalvårdsväsendet.

För att främja en ändamålsenlig verkställighet av ett ungdomsstraff kan en person som samtycker till uppdraget förordnas att bistå övervakaren, förutsatt att denna person har en för uppdraget lämplig utbildning inom det sociala området, i ungdomsarbete eller i pedagogik samt erfarenhet av arbete med

ungdomar. Av särskilda skäl kan även någon annan lämplig person förordnas till uppdraget. På den som bistår en övervakare tillämpas språklagen (423/2003) och bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

Kriminalvårdsväsendet ingår ett avtal med den som förordnas att bistå en övervakare om skötseln av uppdraget samt beslutar om arvode och kostnadsersättning som skall betalas till denne av statens medel.

11 §

Uppgifter för övervakaren och den som förordnats att bistå övervakaren

Övervakaren skall

- 1) övervaka att verkställighetsplanen och de föreskrifter som grundar sig på den följs,
- 2) vid behov hålla kontakt med den dömdes vårdnadshavare, intressebevakare eller någon annan laglig företrädare,
- 3) stödja och handleda den dömden, och
- 4) informera Kriminalvårdsväsendet om överträdelser av verkställighetsplanen och av föreskrifter som grundar sig på den.

Den som har förordnats att bistå övervakaren skall iakttä övervakarens föreskrifter om verkställigheten av ungdomsstraffet och informera övervakaren om överträdelser av villkoren i verkställighetsplanen och överträdelser av föreskrifter som grundar sig på den.

Övervakaren och den som har förordnats att bistå denne skall handla så att deras åtgärder inte medför onödig olägenhet för den dömden eller hans eller hennes närmaste.

12 §

Den dömdes skyldigheter

Den som har dömts till ungdomsstraff är skyldig att följa verkställighetsplanen och de föreskrifter om verkställigheten som Kriminalvårdsväsendet har meddelat med utgångspunkt i planen. Den dömden skall hålla kontakt med övervakaren så som bestäms i verkställighetsplanen.

Den dömden får inte använda eller vara påverkad av alkohol eller andra droger under ett övervakarsamtal eller vid någon annan sådan sammankomst som avses i 2 § 2 mom.

13 §

Övervakning av droganvändning

Om den dömden av yttre kännetecken att döma sannolikt är påverkad av alkohol eller andra droger vid ett övervakarsamtal eller en annan sammankomst som avses i 2 § 2 mom., skall övervakaren eller någon annan tjänsteman vid Kriminalvårdsväsendet anteckna observationerna av berusningstillståndet. Om det misstänks att berusningen beror på alkohol, kan en tjänsteman vid Kriminalvårdsväsendet ålägga den dömden att lämna utandningsprov.

14 §

Tiden för avtjänande av ett ungdomsstraff

Tiden för avtjänande av ett ungdomsstraff börjar löpa när den dömden kommer till det första övervakarsamtalet eller till en annan sammankomst som avses i 2 § 2 mom.

Kriminalvårdsväsendet kan tillfälligt avbryta verkställigheten av ungdomsstraffet eller den del som återstår av straffet för sammanlagt högst ett år, om det föreligger hinder för att slutföra avtjänandet av ungdomsstraffet under strafftiden och orsaken till detta inte är en i 16 § 3 mom. avsedd allvarlig överträdelse av villkoren i verkställighetsplanen eller av föreskrifter som grundar sig på den. Efter att den maximitid som avses i detta moment har löpt ut fortsätter tiden för avtjänande av ungdomsstraffet oavbrutet till strafftidens slut oberoende av hindret.

15 §

Hämtning

Om den som har dömts till ungdomsstraff uteblir från ett övervakarsamtal eller någon annan sammankomst som avses i 2 § 2 mom. utan godtagbara skäl som övervakaren har vetskap om och om det är sannolikt att den dömden håller sin undan, kan den dömden hämtas till nästa motsvarande sammankomst som övervakaren särskilt bestämmer. Polisen skall ge handräckning vid hämtningen, om inte hämtningsåtgärderna skall anses klart oändamålsenliga.

Beslut om hämtning fattas av en anhållningsberättigad polisman på Kriminalvårdsväsendets begäran. Den som skall hämtas får högst sex timmar före den sammankomst som avses i 1 mom. gripas och tas i förvar. Hämtningen skall i mån av möjlighet utföras så att den dömd inte i onödan blir föremål för uppmärksamhet. En dömd får inte vara gripen eller hållas i förvar längre än vad hämtningen förutsätter.

Den som har dömts till ungdomsstraff skall när straffet börjar avtjänas informeras om att en försummelse enligt 1 mom. kan leda till hämtning.

16 §

Överträdelser av villkor och föreskrifter som gäller ett ungdomsstraff

Om den som har dömts till ungdomsstraff handlar i strid med sina skyldigheter enligt 12 §, skall Kriminalvårdsväsendet ge den dömd en muntlig eller skriftlig anmärkning. Om den dömd inte rättar sig efter anmärkningen eller om han eller hon annars allvarligt bryter mot villkoren i verkställighetsplanen eller mot sådana föreskrifter som grundar sig på planen, skall Kriminalvårdsväsendet ge den dömd en skriftlig varning.

Den dömd skall ges tillfälle att bli hörd innan varning ges. När en varning ges skall den dömd informeras om att saken förs till domstol och straff enligt 18 § döms ut om inte varningen iakttas.

Om den som har dömts till ungdomsstraff inte börjar avtjäna straffet eller avbryter avtjänandet eller inte rättar sig efter en varning och han eller hon inte har något godtagbart skäl för detta, skall Kriminalvårdsväsendet vidta åtgärder för att föra saken till domstol. Kriminalvårdsväsendet kan samtidigt bestämma att verkställigheten av ungdomsstraffet inte får inledas eller avbryta verkställigheten.

17 §

Rättegångsförfarandet vid överträdelser

I ett sådant fall som avses i 16 § 3 mom. skall Kriminalvårdsväsendet utan dröjsmål

lämna en utredning om saken till allmänna åklagaren. Om åklagaren anser att den dömd har förfarit så som avses i det nämnda lagrummet, skall åklagaren utan dröjsmål föra saken till den domstol som i första instans har avgjort det brottmål som ledde till ungdomsstraffet eller inom vars domkrets den dömd bor eller stadigvarande vistas.

Domstolen skall höra den dömd personligen innan målet avgörs. Likaså skall en representant för Kriminalvårdsväsendet ges tillfälle att bli hörd, om det inte är uppenbart onödigt för behandlingen av ärendet. I övrigt iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs om rättegång i brottmål.

Besvär över ett avgörande som domstolen har träffat med stöd av denna paragraf skall behandlas skyndsamt.

18 §

Straff som döms ut i stället för ungdomsstraff

Om domstolen konstaterar att den dömd har förfarit på ett sådant sätt som avses i 16 § 3 mom., skall den döma ut ett annat straff i stället för den del av ungdomsstraffet som inte har avtjänats.

Vid den prövning som gäller valet av ny straffart skall beaktas den dömdes ålder, hur stor del av ungdomsstraffet som inte har avtjänats, hur allvarligt det klandervärda förfarandet har varit och av vilken karaktär det brott som ledde till ungdomsstraffet har varit.

Om ungdomsstraffet i sin helhet eller till en mycket stor del är oavtjänat och om det även i övrigt med hänsyn till de prövningsgrunder som nämns i 2 mom. också enligt en helhetsbedömning finns särskilda skäl till detta, kan ovillkorligt fängelsestraff dömas ut i stället för den del av ungdomsstraffet som inte har avtjänats.

19 §

Beaktande av den del av ungdomsstraffet som har avtjänats

När någon som har dömts till ungdomsstraff döms till ett nytt straff i ett sådant fall som avses i 7 kap. 8 § i strafflagen eller i 6 §

3 mom. eller 18 § 1 mom. i denna lag, skall den del av ungdomsstraffet som redan har avtjänats i skäligen mån beaktas som en straffnedsättningsgrund. Två ungdomsstraffdagar anses motsvara en dag ovillkorligt fängelse, om det inte med beaktande av innehållet i den del av ungdomsstraffet som redan har avtjänats finns särskilda skäl att avvika från detta.

20 §

Dömande till gemensamt ovillkorligt fängelsestraff

När ett gemensamt ovillkorligt fängelsestraff har dömts ut i enlighet med 7 kap. 8 § i strafflagen, skall Kriminalvårdsväsendet oberoende av ändringsökande omedelbart avbryta verkställigheten av ungdomsstraffet. Kriminalvårdsväsendet kan avbryta verkställigheten även när åklagaren meddelar Kriminalvårdsväsendet att den som har dömts till ungdomsstraff kommer att åtalas för ett brott som enligt åklagarens bedömning kan leda till ett ovillkorligt fängelsestraff.

21 §

Resekostnader

Kriminalvårdsväsendet betalar skäligen

Helsingfors den 21 december 2004

resekostnader som orsakas av uppgörandet av verkställighetsplanen och av verkställigheten av ungdomsstraffet.

22 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om

- 1) de förfaranden som hänför sig till de verkställande myndigheternas uppgifter,
- 2) de platser där orientering i arbetslivet och i utförande av arbete ges,
- 3) de handlingar som hänför sig till ungdomsstraff,
- 4) anmälningssplikten i samband med utdömandet och verkställigheten av ungdomsstraff, och om
- 5) förfarandet vid betalning av arvode och kostnadsersättning till den som bistår övervakaren och vid betalning av ersättning för resekostnader till en misstänkt och till den som har dömts till ungdomsstraff.

23 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1197

L a g

om ändring av 8 § i brottsskadelagen

Given i Helsingfors den 21 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i brottsskadelagen av den 21 december 1973 (935/1973) 8 § 3 mom., sådant det lyder
i lag 1062/1996, som följer:

8 §

Enligt denna lag ersätts dessutom sakska-
dor som någon som har dömts till samhälls-
tjänst eller ungdomsstraff vid utförandet av
arbete eller uppgifter som hör till samhälls-
tjänsten eller ungdomsstraffet har orsakat den
som har ordnat tjänstgöringsplatsen eller den
plats där orientering i arbetslivet och i
utförande av arbete ges eller en utomstående.

Den som har ordnat tjänstgöringsplatsen eller
den plats där orientering i arbetslivet och i
utförande av arbete ges skall också ersättas
för vad denne enligt 3 kap. 1 § 3 mom. i
skadeståndslagen har blivit skyldig att betala
till utomstående för en skada som orsakats
medan arbete eller uppgifter som hör till
samhällstjänsten eller ungdomsstraffet utförs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 21 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1198

L a g

om ändring av 1 § i lagen om skadestånd för olycksfall åt personer, som intagits i särskilda straff-, underhålls- och vårdanstalter

Given i Helsingfors den 21 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1946 om skadestånd för olycksfall åt personer, som intagits i särskilda straff-, underhålls- och vårdanstalter (894/1946) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1063/1996, som följer:

1 §

_____

Denna lag tillämpas även på den som i stället för att hållas i anstalt har förordnats till eller placerats i arbete utom anstalt eller som

utför arbete eller uppgifter som hör till samhällstjänsten eller ungdomsstraffet.

_____

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 21 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1199

Lag

om ändring av lagen om försök med samarbete inom regioner

Given i Helsingfors den 21 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juni 2002 om försök med samarbete inom regioner (560/2002)
2 §, 4 § 5 mom. och 8 § 1 och 2 mom., samt
fogas till 9 § en ny punkt 1 a-punkt och till lagen en ny 14 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas inom följande regioner
(försöksregioner):

1) Tavastehusregionen, till vilken hör kommunerna Hattula, Hauho, Janakkala, Kalvola, Lammi, Renko, Tavastehus och Tuulos,

2) Kaustbyregionen, till vilken hör kommunerna Halsua, Kaustby, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Ullava och Vetil,

3) Kemi-Torneåregionen, till vilken hör kommunerna Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola och Torneå,

4) Kuopio-regionen, till vilken hör kommunerna Karttula, Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi och Vehmersalmi,

5) Kuuma-regionen, till vilken hör kommunerna Borgnäs, Järvenpää, Kervo, Mäntsälä, Nurmijärvi och Tusby,

6) Lahtis stadsregion, till vilken hör kommunerna Asikkala, Hollola, Lahtis, Nastola och Orimattila,

7) Loimaaregionen, till vilken hör kommunerna Alastaro, Aura, Karinainen, Koski Tl, Loimaa, Loimaa kommun, Marttila, Mellilä, Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki och Yläne,

8) S:t Michels region, till vilken hör kommunerna Haukivuori, Hirvensalmi, Kangasniemi, Mäntyharju, Pertunmaa, Puumala, Ristiina och S:t Michel,

9) Nivala-Haapajärviregionen, till vilken hör kommunerna Haapajärvi, Kärsämäki, Nivala, Pyhäjärvi och Reisjärvi,

10) Uleåborgsregionen, till vilken hör kommunerna Haukipudas, Karlö, Kempele, Kiiminki, Limingo, Lumijoki, Muhos, Oulunsalo, Tyrnävä och Uleåborg,

11) Pieksämäkiregionen, till vilken hör kommunerna Pieksämäki och Pieksänmaa,

12) Norra Lapplands region, till vilken hör kommunerna Enare, Sodankylä och Utsjoki,

13) Nyslottsregionen, till vilken hör kommunerna Enonkoski, Kerimäki, Nyslott, Punkaharju, Savonranta och Sulkava,

14) Åbolandsregionen, till vilken hör kommunerna Dragsfjärd, Houtskär, Iniö, Kimito, Korpo, Nagu, Pargas och Västanfjärd, samt

15) Ylivieskaregionen, till vilken hör kommunerna Alavieska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen, Sievi och Ylivieska.

4 §

Överföring av uppgifter och beslutanderätt till ett regionalt organ

När det regionala organ som avses i 1 mom. sköter överförda uppgifter eller utövar beslutanderätt skall det iakttas bestämmelserna i förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003). I Norra Lapplands region

skall det regionala organet dessutom iakttå bestämmelserna i samiska språklagen (1086/2003). I fråga om offentligheten för det i 1 mom. avsedda regionala organets handlingar och verksamhet vid skötseln av överförda uppgifter och utövning av beslutanderätt gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

8 §

Försöksregionens deltagande i arbetskrafts- och näringscentralens beslutsfattande

Kommunerna inom försöksregionen kan komma överens om att utarbeta en näringspolitisk utvecklingsplan för försöksregionen. Utvecklingsplanen skall utarbetas på ett sådant sätt att den beaktar landskapets samarbetsdokument och det regionala utvecklingsprogrammet samt prioritetssområdena i dem. Försöksregionen kan efter att ha utarbetat en näringspolitisk utvecklingsplan ge arbetskrafts- och näringscentralen ett utlåtande om de i 2 mom. avsedda finansieringsansökningar som inkommit från regionen och om utvecklingsprojekt för regionen.

Det i 1 mom. föreskrivna förfarandet med utlåtande tillämpas

1) vid behandlingen av företagsstöd som avses i lagen om stödande av företagsverksamhet (1068/2000) eller när utlåtanden om företagsstöden ges handels- och industriministeriet i fråga om sådana företagsstöd som det beslutar om,

2) vid behandlingen av investeringsunderstöd enligt sysselsättningsförordningen (1363/1997), och

3) på projekt för utveckling av landsbygden som består av utvecklingsåtgärder omfattande flera företagare eller invånare.

9 §

Försöksregionens deltagande i vissa av tillståndsförvaltningens beslut

Kommunerna inom försöksregionen kan komma överens om att de ger utlåtande i följande ärenden:

1 a) länsstyrelsens beslut om i vilken ordning fordon får komma ombord på färja enligt 39 § i vägtrafiklagen (267/1981),

14 a §

Försöksregionernas avvikelser från vissa av social- och hälsovårdens bestämmelser

En försöksregion kan, utan hinder av 5 § i folkhälsolagen (66/1972), komma överens om att den regionalt sköter företagshälsovården åtskild från den övriga primärvården.

Det för kommunerna gemensamma organ som avses i 16 § kan vara sådan mottagare av statsunderstöd som avses i 19 b § i lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 21 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Nr 1200

**Statsrådets förordning
om ändring av 52 b § patentförordningen**

Given i Helsingfors den 16 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *ändras* i patentförordningen av den 26 september 1980 (669/1980) 52 b §, sådan den lyder i förordningarna 505/1985 och 583/1992, som följer:

52 b §

Den frist som avses i 34 § patentlagen är fyra månader räknat från utgången av den frist som i 31 § 1 mom. patentlagen föreskrivs för fullföljande av internationell patentansökan.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 16 december 2004

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör Heli Siukonen

Nr 1201

Statsrådets förordning**om ändring av 3 § i förordningen om Arbetslöshetsförsäkringsfondens reglemente**

Given i Helsingfors den 16 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen av den 27 november 1998 om Arbetslöshetsförsäkringsfondens reglemente (862/1998) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Medlemmarna i fondens förvaltningsråd utses av statsrådet så, att sju medlemmar utses bland de kandidater som Finlands Näringsliv rf har ställt upp, tre bland dem kommunala arbetsmarknadsverket har ställt upp, en bland dem evangelisk-lutherska kyrkans avtalsdelegation har ställt upp, en bland dem Landsbygdens Arbetsgivareförbund har ställt upp, tre bland dem Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf har ställt upp, två bland dem Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf har ställt upp och en bland dem Akava rf har ställt upp.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

När medlemmarna i Arbetslöshetsförsäkringsfondens förvaltningsråd utses första gången efter det att förordningen har trätt i kraft, utses representanterna för Finlands Näringsliv rf bland de kandidater som Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund samt Servicearbetsgivarna har ställt upp innan före förordningens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 16 december 2004

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Regeringssekreterare Kirsi Päivänsalo

Nr 1202

Statsrådets förordning

om ändring av 8 § i förordningen om tillämpningen av vissa stadganden i lagen om skada, ådragen i militärtjänst

Given i Helsingfors den 16 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, fogas till 8 § i förordningen av den 31 december 1985 om tillämpningen av vissa stadganden i lagen om skada, ådragen i militärtjänst (1117/1985), sådan denna paragraf lyder delvis ändrad i förordning 1226/1993, ett nytt 5 mom. som följer:

8 §

Till en skadad eller insjuknad som är fast bosatt i Sverige betalas ersättning för de skäligena kostnaderna för en daglig måltid. Statskontoret fastställer årligen priset på den måltid som ersätts, med beaktande av det värde på kostförmånen som fastställts i

beskattningen i Sverige. Måltiderna kan ordnas med användning av Rikskupong-systemet. Statskontoret beslutar om anskaffningen av lunchsedlarna och sättet på vilket de skall levereras.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 16 december 2004

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringsskreterare Anne Koskela

Nr 1203

Statsrådets förordning**om bindande av ersättningar som utgår enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst, vid förändringar i löne- och prisnivån**

Given i Helsingfors den 16 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 46 § i lagen av den 28 maj 1948 om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948):

1 §

När beloppen av de ersättningar som avses i lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) justeras med stöd av 43 § 1 mom. i nämnda lag och i enlighet med 9 § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961), divideras grundbeloppet för ersättningen med talet 1 712 och kvoten multipliceras med det i 9 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda indextal som har fastställts för ifrågavarande kalenderår.

Om en skadad eller insjuknad eller en förmånslåtare är född år 1939 eller senare justeras beloppet av ersättningen så att grundbeloppet för ersättningen multipliceras med indextalet 2 151 och divideras med indextalet 1 712, varefter det belopp som erhålls multipliceras med det indextal som avses i 9 § i lagen om pension för arbetstagare och divideras med indextalet 2 028.

På justering av beloppet av begravningshjälp som avses i 17 § i lagen om skada, ådragen i militärtjänst tillämpas 2 mom. oberoende av förmånslåtarens ålder.

Helsingfors den 16 december 2004

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

2 §

När en änka som får försörjningspension ingår nytt äktenskap och till henne med stöd av 15 § 3 mom. i lagen om skada, ådragen i militärtjänst betalas försörjningspension på en gång för tre år, tillämpas på ersättningen det index enligt vilket försörjningspensionen fastställdes under det år då nytt äktenskap ingicks.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 20 juni 2001 om bindande av ersättningar som utgår enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst, vid lönenivån (567/2001) samt social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 19 december 1995 om bindande av i lagen om skada, ådragen i militärtjänst avsedda ersättningar vid förändringen i löne- och prisnivån (1609/1995).

Regeringssekreterare Anne Koskela

Nr 1204

Statsrådets beslut**om ändring av 1 § i statsrådets beslut om specialomsorgsdistrikt**

Givet i Helsingfors den 16 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 24 augusti 1994 om specialomsorgsdistrikt (796/1994) 1 § 1 mom. 14 och 15 punkten som följer:

1 §

Landet är indelat i följande specialomsorgsdistrikt:

14) Norra Österbottens specialomsorgsdistrikt, som omfattar kommunerna Alavieska, Brahestad, Haapajärvi, Haapavesi, Haukipudas, Ii, Kalajoki, Karlö, Kempele, Kestilä, Kiiminki, Kuivaniemi, Kuusamo, Kärsämäki, Limingo, Lumijoki, Merijärvi, Muhos, Nivala, Oulainen, Oulunsalo, Piippola, Pudasjärvi, Pulkkila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä,

Rantsila, Reisjärvi, Ruukki, Sievi, Siikajoki, Taivalkoski, Tyrnävä, Uleåborg, Utajärvi, Vaala, Vihanti, Yli-Ii, Ylikiiminki och Ylivieska,

15) Kajanalands specialomsorgsdistrikt, som omfattar kommunerna Hyrynsalmi, Kajana, Kuhmo, Paltamo, Puolanka, Ristijärvi, Sotkamo, Suomussalmi och Vuolijoki, samt

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 16 december 2004

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Anne Koskela